manye dhanābhijana-rūpa-tapa -śrutaujas-
teja -prabhāva-bala-pauru a-buddhi-yogā
nārādhanāya hi bhavanti parasya pu so
bhaktyā tuto a bhagavān gaja-yūtha-pāya

Prahlāda Mahārāja tęsė: Galima būti turtingu, priklausyti aristokratiškai šeimai, būti gražiu, asketišku, išsilavinusiu, galima turėti daug gyvenimiškos patirties, šlovės, įtakos kitiems, fizinės jėgos, darbštumo, intelekto ir mistinių jogos galių, bet aš manau, kad nei viena iš šių savybių negali patenkinti Aukščiausiojo Dievo Asmens. Tačiau Jį galima patenkinti tiesiog pasiaukojimo tarnyste. Gajendra taip ir pasielgė, ir Viešpats buvo juo patenkintas.

kutrāśi a śruti-sukhā m gat i-rūpā
kveda kalevaram aśe a-rujā viroha
nirvidyate na tu jano yad apīti vidvān
kāmānala madhu-lavai śamayan durāpai

Šiame materialiame pasaulyje kiekviena gyva esybė trokšta ateityje būti laiminga, nors ta laimė yra tarsi miražas dykumoje. Argi dykumoje yra vandens? Kitaip tariant, argi šiame materialiame pasaulyje yra laimė? O kalbant apie šį kūną, kokia jo vertė? Jis tiesiog yra įvairių ligų šaltinis. Taip vadinami filosofai, mokslininkai ir politikai tai labai gerai žino, bet vis tiek ieško laikinos laimės. Laimę surasti labai sunku, tačiau kadangi jie negali suvaldyti savo juslių, jie vaikosi vadinamos materialaus pasaulio laimės ir niekada nepadaro teisingų išvadų.

"Śrīmad Bhāgavatam" 7.9.9 ir 7.9.25